

Kelėi wis, Karaliaucziuje
kas Utarninką išbūdams,
kastoj, ant bile kofio Pusto
apsteliūtas, su Pustpinin-
geis ant Bertainio Metū
5 Egr. arba 50 Pf.

Kelėi wis

is

Upsakymū Štatimai i Ke-
leimi kastoj po 2 Egr. uį
koįng, smulkeis Raštais
išdrukawota Cilę. Gro-
matas reif hen atrashty:
Bergplatz (arba
Schieser Berg) № 7.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniņams Žinēs parnešgās.

Nro. 40.

Karaliaucziuje, 2. Oktoberi.

1877.

19. Nedēldienēje po šventosēs Traicēs.

Ewang. Matt. 9, 1—8. Grom. Epēz. 4. 22—28.

Brangiausysis Skarbas.

„Kur jusū Skarbas, eze ir jusū Szirdis.“ Matt. 6, 21. — „Kad aš Tawę tiktay turii, tay aš n'at-
boju, neį Dangaus neį Zemēs. Kaczieng mano Kuns ir Dušia apalysta, tay tu, Diewe tacziaus wisados esi mano Szirdies Palinksmiņojimas ir mano Dalis.“ Pf. 73, 25. 26.

Dgi kas yra tawo Skarbas, mieloji Dušel? Rasi tu norētumbei sakyti, kad tu neį jokiū Skarbū ne turi ir warginga esi. Ale tai ne Tiesa. Koznas žmogus tur sawo Skarbą; jey ne ši, tay tą. Tist isidabof, kur tu sawo Szirdi turi. Ko tu labjausę meilhi, labjausę trošti, ką tu labjausę myli, dėl ko tu rupinēs, ir procewojies; ką tu pamesti didziausies bijeisi; tai tawo Skarbas, ar tai butu kofs žmogus, ar kofs Ghywolis ar kofs kits Daiktas, ar Garbē, ar kofs Garbēs Stonas, ar kofs regims ar neregims, ar werts ar newerts Daiktas, ar kofs tist teip susapnūtas Szepelis. Taygi dar kart sakau: Prie ko tawo Szirdis priķibusi ar prilipusi: tai tawo Skarbas.

Bet kofs tawo Skarbas, tofs ir tawo Bagotumas. Jey tawo Skarbas yra pragaištęs, tay ir tawo Bagotumas pragaišta, o tam pragaišus, tay tu biednas ir wargingas. Todēl Wiešpats grauden Sawūsius: „Ne-rinkitēs saw Skarbū ant Zemēs, kurius Kandys ir Kudys suēst, ir kuriū Wagyš kasa ir wagia, bet rinkitēs saw Skarbū Danguj, kurius neį Kandys neį Kudys ne suēst ir kuriū Wagyš ne-kasa ir ne-wagia.“ Matt. 6, 19. 20. Apie aną Bagocziu, kursai Stunes didesnes pasibudawoti norėjo mislydams, tada jis sawo Dušei galesēs sakyti: Dabar buķ Pakajuje; walgyķ, gerk ir buķ linfsma! Apie tą sako Wiešpats: Tu Durniau! O Durnieis jis ir wisus tus wadina, kurie saw žemiskū Skarbū susideda, bet n'iera bagoti Die-wyje. (Luf. 12, 16 — 21.) Bet Abraomui, kursai wisq sawo Szirdi ant Rono Diewo huwo stasēs, hitas patš

Ponas Diewas tare: „Nesibijokis, Abraomai, Aš esmi tawo Skydas ir tawo labay dide Ušga. (1. Moyz. 15, 1.)

Ale koįnas kofi Skarbą turēdams, nor is to ko Gero apturēti, kūmi jo Szirdis dziaugtis galētu. Ką maczija ir didziausioji Piningū arba kitū Skarbū Krwa šale tawēs be gulēdama, kad tu is tōs sawo Szirdziei nielo ne turi. Tai tikroji Tiesa, ką ana Giesmiele sako: „Swieto Skarbs Ruikums Malone tikt yr Rašta didele.“ Bet Pons Jėzus Wargingiemsiems ir Upsun-
kintiemsiems Skarbū prisišulydams sako: „Gishte hen, aš jus atgawisiu; — tay rasit Atiķi sawo Dušiai.“ Matt. 11, 28—30.

Ale šendieniškoj musū Ewangēlijoje, kuriōs Rusda-wimas (Mark. 2, 1—12) dar placziaus išpasafotas stow, mes tikraji Gruntą Atiķiēs, Gaiwestiēs ir Pakajaus pa-rodnytą randam. Pas Pong Jėzu žmones atneķę Patale Rigoni Kauļige serganti. Bet Kauļige yra labay pitta ir skaudama Liga. Taygi anš biednasis žmogus meilhojō nū sawo Skaudėjimū walnas pastoti, o jo Skarbas kurio jis jēšfojo, huwo pagal wiršutini Iššweizdėjimq Swei-kata. Tacziau Ponas Jėzus jam prisiulo kaip dar brangesni ir kaip brangiausiji Skarbą Griekū Atlei-dimq, tarydamš: „Buķ linfsimas, Sunau, tawo Griekai taw yra atleisti.“ Dgi ir Dowydas toktai žinodams sako: „Ger tam, kuriam Beržengimai atleisti, kuriam Griekai apdengti yra.“ Pf. 32, 1. 2. Todēl musū brangiausysis Skarbas t'esie musū Ponas Jėzus ir jame Griekū Atleidimas, o tūmi Dušids Pakajus. Amen.

Įstreiktū Ciecoriaus Meilingumas prieš Rusū Ciecoriu.

Lyg teipojau, kaip musū Ciecorius Prusijoj bey fitur Wokietijoj šiose paskutiniose Nedēlese Žalnierū Berziurėjimus laite, lyg taipojau dare ir Įstreiktū Ciecorius Wengrū arba Ungarū Zemėje. Gzi-onay tropyjosi, kad pagal Rusiķkases Kalendras Diena wadinama Aleksandro Diena parėjo, bet kadangi Rusū Ciecorius Aleksandras Wardu, tay ta Diena Rusijoj, kaip Ciecoriaus Aleksandro Diena Garbėje lai-

toma. Toktai žinodams Džtreikškis Ciecorius Frant-
sas Jozėps wengriškame Mieste Kašawoj anoj Die-
noj susikwiesdines Sweczju, o wpacziew rufiskju Bonu
kuriems czajau rastiš gadynjoš, Czesni laike. Bet toje
Czesnyje jis użgere pagal Ceitungu Pasakojimus ant
geroš Sweifatōš ir ant Balaimōš „Mano aukštojo
Prieteliaus ir Laworczians arba Draugo Rusu Wieš-
paties Ciecoriaus Aleksandro Antrojo!“

Ale iš to pasidare tarp Wengru didis Sujudi-
mas. Nėsa tujū Kalba yra lyg iš to paties Kelmo
išaugusi, kaip Turkū Kalba, o todėl Wengrai rokojas
su Turkais sawo Gimineje Gencziū eša, ir stow su
sawo Szirdimis daugiaus ant Turkū ne kaip ant Rusū
Pusės, norint Wengrai Kriščionys, o Turkai Momė-
donai. Taugi jie apie Džtreikškio Ciecoriaus Użgėrimą
ant Garbės Rusū Ciecoriaus Ceitungose šaitę sudulko
ir šauke piftu Balsu: „Ka? Ar mes bene su nelem-
lemtaijeis Rusais iš Wieno turėsim eiti prieš musū
Gentis Turkus?“ Szitas Szauksmas ir Dufimas ne
liowėsi iki kol Ceitungose tas Apfakymas parėjo, kad
Ciecorius sawo Użgėrime Rusū Ciecoriu ne wadines
„Allirtu“, tai esti Laworcziumi, Draugu, Susidrau-
dawojusiu arba Derėjime stowincziu, bet tik Priete-
liumi. Ale ir teip šitas Użgėrimš Wengriškiamš jau
gana prieš buvo. Tacziau Džtreikškis Wiešpats tik
norėjo šitame Użgėrime Rusū Wiešpacziui sawo Meilę
ir Prietelyštę išrodyti. Szta, kokiōš Dumōš Turkū
artymjauši Kaimynai Wengrai, norint pagal Wardą
Kriščionis budami yra.

Ogi ir musū Žemėje wpacziew tarp Walnujū didziau-
sioji Daugybe stow su sawo Szirdimis ant Turkū
Pusės. Szita P'apfanta prieš Rusus berods iš Da-
lies iš Neprietelyštės prieš Kristaus Karalystę atšieit,
ale iš Daliēs ir iš to, kadangi Rusū Waldzia Kup-
czytės Dalhūse musū Kupcziamš daug Sunkenybju
padaro ir nū jū daug Muitū bey ant Gelželiū daug
Wazmapiningiū ima. Rusai meilhtu, kad iš jū Žemės
ney jokiū Zawū arba ir fitū Laworū per musū Ru-
bežiu ne pereitu, bet weikiaus prie Nygōš tiesiog ant
Zuriū išeitu. O Rusai ir sawo Gelželius taip yra
išitaisę, kad ney jū Wežimai ant musū Gelželiū ney
Musiškei ant jū Gelželiū bėgti ne gal. Ber wisas
Cyropōš Žemes Gelželiū Wežes lygiey placziōš yra;
tacziau Rusijoje yra šitos Wežes platesnės. Rusai
kaip regima su mumis nieko Darbo ne nor turėti, o
todėl ir ne Dymai, kad musū Walniejie prieš jūsius
pykinaš.

Apie Karą Turkijoje.

Apie Karą šwieziū, swarbju Rusdawimū mes ir
ši Syki pasakoti ne galim. Wisas ten teb stow, kaip
Num. 39 pasakota. Turkiskujū Gendrolū stow Me-

hemed Ali Paša i Rytus, Osman Paša i Wa-
karus linkay Festungoje Plewna, o Suleimans
Paša i Pietus anapus Balkan-Kalnyno prie Szip-
kōš Daubōš. Mehemed Ali bande šiose Dienose
toliaus i Wakarus werštis Osmanui ant Bagalbōš
pareiti, ale Rusai ji atgal ware. Osmanui parėjo
feli Tufftancziei Turkū iš Miesto Sofia su Prawi-
jantu ant Bagalbōš; Rusai bande tūsius atgal mušti
ir jiems Prawijantą atimti, ale tai n'ėjo. Turkai iš-
gawo i Plewnōš Festungą su Prawijantu. Iš
Szipkōš Daubōš powisam ney jokiū Naujynū ne
pasakojama. Tam Tarpe Rusams ant Bagalbōš nauje y
pawadintieje Gardai bey fitti Waiskai iš Rusijos yra
pradeję ant Karo Wietōš Turkijoje atširašti. Todėl
rodoš, kad dabar ten Rusams geriaus eis, ne kaip iki
šiol. Ale apie Rusū Ciecoriu, kufai dabar Turki-
joje prie sawo Waisko yra, pasakojama, kad tasai sar-
galingas, o ir smutnōš ir lyg nufiminusiōš Szirdiēs
ešas. Jo Szirdis minkšta, o todėl jam ta Bėda diden
šaukt, kurę Karas jo Žmonėms padaro.

Dowanū Prašymai.

Man pareit daug Malbōš Gromatū, kuriose Ra-
šėjai godzias, kad jie Bėdoj eša ir prašo, kad aš musū
Keleiwjo mielūsius Škaitytojus uż jūš melseziau, idant
jie jiems Dowanėliū ant Pašalbōš pristustu. Kelintą
Kartą aš tai ir esu daręs; ale kojną Syki, kad toš
Pagalbōš Prašymas buvo i Kelewi ištatytas, o wpa-
cziew, kad dar ir Dekawojimū arba šieip Žiniōš parėjo,
kad tas Paprašymas ne nūprošnas buwēs, tay ir tūj
daugiaus tokiū Paprašymū parėjo. Ale aš bijausi,
wisus šitus Paprašymus i Kelewi ištatyti, mislydams,
kad tūmi Škaitytojei per Mier apsunkinami. O prieg-
tam aš jut ir ne wis galiu žinoti, ar šitie Pasigo-
dimai ir iš Tiesōš eša; n'ėsa manding tulasis ir ne
per Mier Bėdoj budams, tacziau gėrėtus, kiek tiek Do-
wanėliū gawēs.

Wislab tai apmastydams aš wengiu tokius Pra-
šymus wis kas Syki i Kelewi ištatyti, o tay jau ir
taba, kad kur tikray didele Bėda pasidariusi. Nėsa aš
mislyju: Bėdōš gana yra Swiete, o kad Kelewis uż
wisus Bėdoje ešanczius prašinėti turētu, tay tokiū Pra-
šymū ne butu Galo, bet mielieje Škaitytojei tū atgrisę
Kelewi i Szali numestu. Todėl aš per Kelewi ir
jau esu apfakęs: Kojnas, kufai Bėdoj budams Brolius
per Kelewi ant Bagalbōš nor paprašyti, tas tur pas
sawo Boną Kunigą nuėjęs tą Lindymo pamelsti, kad
Prašgšis tikray tokioj Bėdoj ešas, kaip jis sakōš, ogi
ir ar jis tikray wertas ešas, kad dėl jo wisa Pietuwa
ant Bagalbōš sujudinta butu. Szitaipo berods ir
Bonai Kunigai Biednujū yra apsunkinami, ale jie jau

tur iš Mielapirdingystės apsiimti už tą Apšunfinimą drauge stovėti kuri aš per hitus Prašinėjimus Skaitytajams padarau. Kad kur ar Ugnis koki czielę Miestą suėdusi, ar Tvanas ar Badas koki Žemės Kampą aplankęs ir teipo daugiems Bėdės ir Wargū padaręs, tay tikt Dalykš; tay turim wisi iš wisū Žemės Kraštū suhofti ir gelbėti. Ale ant kokio wienintelio Žmogaus Bėdai užėjus, tay tur jo artymjaušieje iš Kaimystės gelbėti.

Tangi dar kart sakau: Jey kur kokiam wieninteliam Žmogui i koki sunku Wargū ipūlus ir Keikalui pastojus, kad iš wisū Pusiū Bagalbininkū prihoftu, tay tur Bonai Kunigai tą Melingumą turėti dėl to Rokundo Dawimą ir ant sawės drauge su manini ussiimti. Ne seney man wiens sawo Pasigodimą ir Prašymą atrasę, po kurio Gromata wiens Pons Mofitojis sawo Atliudyimą buwo pasirasęs. Ale aš tą Pongą jut ne pažistu, o ir ne zinau, ar tas Liudymas tikray kokio Mofitojo, ar kas žin ko fito parasytas. Bet iš to, ką aš pirmay satiau, tay galės kožnas išpažinti, kad man toktai ne gal pakakti. Turiu melsti, kad Pons Kunigs patjai sawo Liudymą teip Bėdės, kaip ir Wertybės pasirasytu, kad Kelewis prie wisū sawo Prieteliū dėl tōs prašinėdams aplinkuy eitu.

Wisofia Žinia.

— Musū Ciecorius Karalius dabar po išlaidytujū Maniweriū dabar su Ciecoriene Badū Badūse ilsis.

— Pirm keliū Nedeliū apsilanke musū Wiešpats Ciecorius prie Ystreikškiū Ciecoriaus iš Gasteino parseliaudams Ystreikštame Miestelyje Jhl. Apie hitą Apšilankyma gražus Nusidawimėlis pasakojamas. Wiena jauna Braunšweigiskle Žiupone buwo apsiėmusi, musū Ciecoriui jam šalin waziūjant gražey nupitą Kwietką padowanoti. O todel ji jau tris Stundus pirm to prie Gastuzės Trepū buwo atsidusi. Ale at Bėda, ji Ciecoriu ne pažino. Dabar pastojo Subruzdimas Bute: Sztay Ciecorius! Ale tas išeit daug Ponū apspeistas. Tay ana Žiupone n'imanydama tą weikti, wieną prusišką Afciery paprašo, kad tas Ciecoriui tą Kwietką idātu. Tas toktai ir su meilingu Weidu daro, o Ciecorius Žiuponei ir meilingay pamodams pasidėkawoj. Ale Žiupone pamato su Berfigandimu, kad tas Afciers kuriam ji Kwietką idawusi, i Wežimą hale Ciecoriaus paties pasijėd. Ji klausinėj: kas tas? O Žmones jei jei atsako: tai musiškis butent Ystreikškis Ciecorius kurs tą Dien prusišką Mandurg dėwėjo.

— Musū Firštas Bismarkis turėjo iš Gasteino Miestelio parseliaudams su Ystreikškiu wyriaušiuju Ministeriū Growu Andraffy Mieste Salt-

burg Utarninko kaip 18kojo Septemberio Wakare, o ir dar Serėdoj 19taji Septemberi Susijimą. Ka tūdu aukštūju Bonu wislab sušnėkėjustu, tai ikšiol wisam Swietui Pasleptinė. Ale tiek yra musū Ministeriū Ceitungos iškreikstusios, kad iš hito Susijimo abiejū Aukštujū Susidraugawojimas ir Sutarimas tarp Wokietijės bey Ystreikšijės jū hirdingėnis pastojės. Ale ant ko hitas Sutarimas išeit, mums ne pasakytą.

— Oras himet ant Žemės iš kur mums tikt kief Žiniės pareit, wisur didey lytingas. Jš Turkijės pasakojama, kad Keliai ten per Szlapumą teip imurę esę, kad Zalnierū Waiskai ne daug istengia iš Wietės pareiti, o ir Badūse, kur musū Ciecorius ne seney Maniweri laike, hitas Maniweris dėl Lytaus iurėjo nutrumpintas tapti. Bet šiaurinioj Amerikoje Oras teip jau lytingas.

— Paczū Rusū Ceitungos pasakoj, kad hitame Kare su Turkais jie iki penktojo Septemberio rokūjant iš Wiso iš sawo Zalnierū jau 31,697 Wyrus prapulde, kurie ar negywi ant Wietės pasilikę, ar suronyti esę, ar i Gifangus parėję. Tai didey daug Žmoniū Karas jau suėdęs.

— Francuzijoje Diputiertū šwiežusis Skyrimas, kaip jau pirmto pasakota, dabar iš tikro ant 14tojo Oktoborio statytas. Mak-Mahons, Francuzijės Waldonas bey jo Ministeri dabar išleidz Apšakymus, kad Francuzai minau tokius Diputerius stirtu, kurius jie Žmonėms primelyšę ir paženkliję. Kad Francuzai neklausydami Priešgynius stirsę, tay Francuzija i Bėdą ir Repalaimą pareisenti. Ber dimokratiskieje Republikininkai Žmones mofin, kad jie minau hitus Waldziės welyjamūsius ne stirtu, bet jōs Priešblynius ir ypaczyey anus prieštaraujancziūsius 363 bey tujū Prietelius, nēsa Mak-Mahoniskius stirdami jie wisę sawo Maudą prapuldyse, kure jie per wisus sawo Maitus per Szimtą Metū wis atskartūtinay nusidawusius laimėję. Matysim, kaip Francuzijoje po 14tojo Oktoborio ir naujey pasfirtiemsiems Diputeriams jusiėjus, toliaus eis.

— Daug garbawotasis Ponas Zyds Sztrusbergis, kurs Rusijės wyriaušime Muskawōs Mieste ilgay laikytas ir galiausy Giriktū prasudytas tape, kad ji reikiant iš Rusijės Žemės išwaryti, tas dabar jau yra walnas. Rusiškās Puliceis Uredininks ji prie Gytunū per Rubeziu pergabeno ir czionay Prusū Wyriaušbei padawe, kuri ji tūjau walng paleido. Sztrusbergis atwaziawo tolydziaus su Kuriertrufiū šen i Karaliaucziū, kur jo Pati jam buwo priešais atkeliawusi, o su taje jis tūjau keliawo i Berlyną.

— Ne seney yra ant Gelskelio šepus Diršawōs trys Arkliei Wežimū Trufiui be bėgant perwaziūti ir sutruskinti. Tai berods tam, kurio tie Arkliei buwo,

bidēle Jškada, ale tikt dar bidelis Giliukis, kad per šitą Nustitimą Trutis iš Vėžiū n'iššoko, šep butu galėję Wežimai susitruošfinti ir dar kas zin kiek žmoniū Smerti rasti arba Kunę bey Sqnarius pasiškadyti.

— Iš Elbingdōs bjaurus Nusidawims pajafojams. Tenay ne toli nū ano Miesto wiename Kieme Wardu Kolony maži Waikai tarp sawo Žaislū prafimane ir su Palaidojimu sawo Jokus prowyti. Iš Birno jie norėjo Malkū Plauštą laidoti, ale potam jie ėme Plauštōs Wietoj mažą Waikeli. Tą jie nufiagabeno i Dūbę, iš kuriōs Smiltys kasamos buwo. Gze jie tą Kudiki gwyg pagulde ir jį Smiltimis apfase atstojo. Žmones pro Szali praeidami tą rado biedningame Stone. Jiš sawo Jšgascziūse ir Szirdiēs Merimastyje buwo sawo Weidg fruwinay susidraskēs; ale jie jį tacziau, Diemui dėkun, tikt dar gwyg rado.

— Serėdoj 12tąjį Septemberi atfirado ficzion Karaliaucziuje ant Pleciaus Wardu Minchenhof Zydas Žmogus, kursai Wištkaufiū iš Rusijōs supirkū ant Pardawimo išsiule. O czia jau ir beweit rados Pirkejū, kurie jam Mazumą šito Laworo nupirko. Ale tie tūjau išrado, kad tie Kiaufiei wisi supuwę buwo. Toftai jie Puliceiei primaldawo, o toji tūjau sawo Urėdininką atsiuntusi žydui Wištkaufius atimdino. Bet tujū jiš turėjo fokiu du Szimtū Kapū i septynis Kurbus sufrantū.

Preke Karaliaucziuje 29. Septemberi.

Ant Turgaus Zawū menkay pareit. Kwiecziei 12 Martius — Pf. iki 12 M. 30 Pf. už 100 Swarū. Rugiei 7 M. 50 Pf. iki 7 M. 90 Pf. Miežiei, did., 8 M. — Pf. iki 8 M. 10 Pf. Awizōs 6 M. 40 Pf. iki 6 M. 60 Pf. Žirniei, balt., 8 Mf. — Pf. iki 8 Mf. 40 Pf. Koputes 2 M. 25 Pf. iki 2 M. 50 Pf. nauj. Szėp. Szjens 3 Mf. 50 Pf. iki 4 M. — Pf. Entns. Szjandai 3 M. 33 Pf. iki 3 Mf. 50 Pf. Entns. Swieftas 1 Mf. 20 Pf. iki 1 Mf. 30 Pf. už Swarg. Kiaufiei 65 Pf. iki 75 Pf. Mandelis.

A p s a t y m a i.

Tuleriopū šwiežiū taukiniū Silkiū i 1/1, 1/2, 1/3 Baczfeles prifulo pigiauftey **S. Matutt, Klaipėdoj.**

Pėtrolijōs prifulo pigiauftey **S. Matutt, Klaipėdoj.**

A mėrikoniško Medaus prifulo pigiauftey **S. Matutt, Klaipėdoj.**

Ant prifartinanziojo Zomarko aš prifulau sawo dibiji Jšpardawimę. **Louis Wolff, Mėlaukiūse.**

Verantwortlicher Redakteur: Professor Dr. Fr. Kutschat in Königsberg.

Sawo pagarbintiemsiems Lietuwintams Birfėjams prifulo

Karl Manleitner, Tilžėj

prie Wofiecziu Wartū Num. 45, naujame Bute,

Pigiey! Geleziiū ir Gelezies Laworū, Pigiey!

ypaczey paminawojant: Sztangū Gelezies, werdancziujū arba Pelenēs Plotū, Kafalinū Duriū, Ušfaišeziiū, bidēy papildytąjį Kromg istuštinti norėdams už kiek tikt galima pigias Prefias Kofei Szimtg Miesōs Mafyniū (tikt teip ant Pardawimo pastropyjus) nū 4 1/2 Markiū prasidedant, Kimšimo Mafyniū Defroms, Decimolšoliū defimterioPAY sweriancziiū už Kafiū Prefiā. **Tas pat s.**

Įyg taipojau geležiniū Kafaliū, Hafselmafyniū, gatawū Swarcziiū, Szlajū, Žagriū ir t. t.

Didelis Jšpardawimas.

Aš pardūdu nū dabar sawo wisus Laworus 25 Pracentus pigiaus ne kaip jie man wacziam kafiawę.

Louis Wolff, Mėlaukiūse.

Seriausiąjē nebaltintą Dumwulę už 85 Pfeningius Swarg prie **Louis Wolff, Mėlaukiūse.**

[Liudy mas.]

Jau per fitus pastujūsius tris Metus aš turėjau iš nepafiliauancziū Skauduliū ant kairēs Rankōs Peczio per Lenkimą ir ant Rėto dešinēs Kojōs daug kentėti kaip man tai Atteftas Daktaro Martino czio iš Altona atliudyja. Wisos primelytos Salwes pasifiko be tifro Maczyjimo. Tay man tape **Ringelhardt-Gleknerifkafis Plosteris***) primelytas; 12 Diezeliū šito bidēy maczyjanczio Plosteriaus išwatojus, tay aš macziau mano Ronas tifray be gpyant, o teip aš dabar galiu šitą gydantįjį Ronū Plosteri wisiems lygiu Budu Sergantiems širdingiaufsiay primelyti. Toftai tēste wisam Publikiui i isitifikimę žinig dūta.

Ferd. Braune,

Karal. Pruf. Puliceies Urėdininkas be Szlujmōs.

(L. S.)

Hamburg, 1. April 1877. St. Pauli, Herrenweide 30 II.

*) Tifray istifikimas su Sztempeliu:

M. RINGELHARDT

ir su ta Szutės

ant Diezeliū ganamas už 50 Pf. iš karalifmarke ~~XX~~ kofidōs Aptiekōs „Zur Krone“, Tilžėj, aukštoje Ulyczioje Num. 26 — ogi ir nū Aptiekoriū B. Brūning, Ulyczioj wadinamoj „Krumme Grube“), bey H. Kahle, Ulyczioj Altstädische Langgasse Num. 74, abu Karaliaucziuje — nū E. Meyer, „Löwen-Apothekoj“ Torūse — kaip ir iš Aptiekū Klaipėdoj, Morungūse, Soldawoj, Wėluwoj, Braunsberkyj, Stalupėnūse, Jstrutyj, Skafsgiriūse, Žiliūse, Gumbinėj, Tolkemit, Kamūse (wof. Gaymen), Friebland, Briekeleėj, Mėlaukiūse, Allenstein, Lėciūse, ir t. t. o ir Fabrikeje Miestelio Gohlis kale Leipcig, Eisenbahnstrasse Num. 18. — Atteftū Knogos gul wisose Aptiekose ant Pasizjūrėjimo pabėtos.

Verlag und Druck von Emil Rautenberg in Königsberg.